

TEN BESTUURLIJKE TITEL

eerste BIA

Not. nr.:

van: 15.06.2010

Griffier nr.: 938

UITTREKSELS DER MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE DER RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG ZITTING HOUDENDE TE TURNHOUT nr.: 1323

Vonnis uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op DINSDAG, VIJFTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout.

Alwaar zetelden:

- , Enig Rechter,
- , Substituut Procureur des Konings,
- , Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

- 1705.- 1. , geboren te op
wonende te
- 1706.- 2. , geboren te op
wonende te

BEKLAAGD VAN :

Te

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste en de tweede, als mede-eigenaars, die de werken hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te ,
gekadastraerd als ,
met een globale oppervlakte van ,
eigendom van en ,
bij akte verleden op door notaris

hetzij zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden,

Namelijk,

A) tussen 15 maart 2008 en 08 april 2008, op niet nader bepaald tijdstip, te hebben uitgevoerd :

- plaatsing van een stacaravan met afdak;

B) van 22 maart 1992 tot op heden, te hebben in stand gehouden :

- verschillende bergingen, speeltuigen, en een ijzeren afsluiting; het onroerend goed gelegen zijnde in natuurgebied;

De inbreuken thans omschreven zijnde en strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1., 6.1.1., 6.1.3 en 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 (B.S. 20/08/2009).

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 01 juni 2010.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Beklaagden zijn niet ter zitting verschenen noch iemand voor hen alhoewel ze regelmatig werden gedagvaard en de zaak telkens op verzoek van beklagden en derhalve tegensprekelijk werd uitgesteld.

De plichtigheid van beklagde aan het hen ten laste gelegde feit komt bewezen voor na lezing van de objectieve vaststellingen in het strafdossier, het onderzoek van de zaak ter zitting en werd overigens door beklagden niet ernstig betwist, gelet op hun verklaring in de loop van het onderzoek.

Bij de bepaling der strafmaat in hoofde van elk der beklagden individueel wordt rekening gehouden met de concrete aard en precieze omstandigheid der feiten waarbij beklagden een perceel in natuurreservaat hebben ingericht als weekendverblijf, de vaststelling dat beklagden niet geneigd zijn om de toestand ter plaatse te regulariseren, doch tevens met het respectieve strafverleden van beklagden, zeer gunstig in hoofde van eerste beklagde en smetteloos in hoofde van tweede beklagde.

Wat betreft de herstellvordering:

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering gesteund is op objectieve motieven en gevorderd werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

De vordering dient dan ook ontvankelijk en gegrond verklaard.

Beklaagden dienen tevens veroordeeld tot een dwangsom.

30

Gezien de bepalingen van art. 162. 186. 194. van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 tweede lid van het K.B. 28 december 1950; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 37. en 41. der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58 § 1 van het K.B. Van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999.

DE RECHTBANK, vonnissende bij VERSTEK opzichts beide beklaagden.

Verklaart het aan eerste en tweede beklaagde ten laste gelegde feit bewezen.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde wegens het hen ten laste gelegde feit **elk** tot een geldboete van **VIJFHONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 45 opdecimen en gebracht wordt op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van één maand.

Verwijst eerste en tweede beklaagde **elk tot de helft** van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **109,25 EURO**.

Verwijst eerste en tweede beklaagde, ingevolge artikel 91, tweede lid, K.B. 28 december 1950, **elk** tot betaling van een vergoeding van **25,00 EURO**.

Verwijst eerste en tweede beklaagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, **elk** tot betaling van een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO** verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT**.

Rechtdoende op de herstellvordering:

Veroordeelt eerste en tweedebeklaagde om **binnen de twaalf maanden** na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis over te gaan tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat door het **slopen van alle constructies en het volledig ontruimen van het perceel**

dwz:

- het verwijderen van de caravan.
- het verwijderen van het houten afdak op houten sokkel.
- het slopen van de bergingen.
- het verwijderen van alle verhardingen.
- het verwijderen van de speeltoestellen, afsluitingen en alle materialen.

Handwritten signature and stamp

Machtigt de handhavende overheid, ingeval huidig vonnis niet binnen voormelde termijn ten uitvoer wordt gebracht, daarin te voorzien op kosten van beklaagden

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de afbraak te verkopen, vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagden tot een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging ingeval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de voormelde termijn.